

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
ČETRTEK
1994

13. JAN.

Letnik XLIX
Štev. 2 (2737)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt

Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

P. b. b.

Atraktivna Peca

Koroška namerava podpreti izgradnjo turističnih objektov na Peci z 92 milijoni šilingov. Neka firma iz Nemčije pa bo zgradila hotel z 200 posteljami in igriščem za golf. Prav tako bodo zgradili žičnice.

Tako se načrti, o katerih se govori že nekaj let, približujejo uresničitvi. Peca je zanimiva zaradi izredno lepih smučišč, računajo pa seveda s potencialnimi turisti – smučarji tudi iz Slovenije.

Deželna vlada je sklenila, da bo žičnico na Peco, ki so jo lani obnovili, dala v privatne roke.

42. Slovenski ples

Tradicionalni Slovenski ples je tudi letos privabil številne plesalke in plesalce, čeprav se je prireditelj (Slovenska prosvetna zveza) pritoževal, da obisk ni več tako množičen kot smo ga bili vajeni leta nazaj.

Toda – ta ples je hkrati tudi prvi ples v vrsti društvenih plesov in plesov raznih športnih društev, zato ne moremo govoriti, da Slovenci manj radi plešejo...

Slovenci na Štajerskem

Zelena poslanka Terezija Stoisić je na zveznega kanclerja naslovila zahtevo, da morajo tudi za Slovence na avstrijskem Štajerskem veljati manjšinske pravice. Po državni pogodbi imajo le-ti enake pravice kot Slovenci na Koroškem ali Hrvatje na Gradiščanskem.

„Kljub zakonom pa štajerski Slovenci nimajo dvojezičnega šolstva in slovenščina nima pravice javnosti,“ opozarja Stoisićeva, ki vidi tu vzrok, da število pripadnikov manjšine na Štajerskem drastično upada. Štajerski Slovenci tudi ne dobivajo nikakršnih podpor iz sosveta.

V argumentaciji za parlamentarno vprašanje je parlamentarka navedla tudi pismenko bombo, ki je bila naslovljena na podpredsednika „Kulturnega društva artikel 7“; to društvo je organizacija štajerskih Slovencev. Po tem poskušnem atentatu je celotna skupina v zelo težkem položaju, saj je bil to napad desnoekstremističnega, nacionalističnega terorja. Prav zato je neobhodno potrebna zaščita in podpora s strani avstrijske vlade in celotne javnosti za to manjšinsko skupino, ki je ena najbolj ogroženih v Avstriji, pravi Stoisićeva.

Kljub 72 pomanjkljivostim – JE Krško ne bojo zapri

Prejšnji teden so v Ljubljani predstavili izsledke treh mednarodnih komisij, ki so pregledale in preučevale varnost in funkcionalnost slovensko-hrvaške nuklearke v Krškem. Rezultati teh inšpekcij niso nič kaj razveseljivi, kajti komisije so ugotovile nič manj kot 72 (!) pomanjkljivosti v varnostnih, hladilnih in drugih sistemih atomske peči, ki je od avstrijsko-slovenske meje oddaljen samo 80 kilometrov.

Komisije, to so skupina strokovnjakov za pregled obratvalne varnosti OSART (komi-

sija deluje pri mednarodni agenciji za jedrsko varnost (IAEA), (ki ji določenega lobizma za jedrsko energijo ne moremo odrekati), je Krško inšpicirala med 5. in 23. junijem lani, nadalje Misija Evropske skupnosti, ki je v Sloveniji bila od 24. – 28. maja in je preučevala usposobljenost upravnih organov za nadzor jedrske elektrane Krško. Tretja komisija je bila Mednarodna komisija za neodvisno analizo varnosti jedrske elektrane Krško (ICISA).

Izsledke komisij so v slo-

venskih vladnih krogih vzeli z določenim olajšanjem na znanje. Pristojni minister za okolje in prostor, Miha Jazbinšek, je tako komentiral rezultate inšpekcij: „Nobeno od poročil v svojih ocenah ne ugotavlja tako kritičnih pomanjkljivosti, ki bi zahtevale prenehanje obratovanja elektrane v Krškem“.

Na Koroškem in Štajerskem pa je bilo prav obratno. Koroška deželna vlada je od Slovenije zahtevala takojšnjo popravila pomanjkljivosti ali pa zaprtje elektrane. Na Štajerskem pa predlagajo, naj bi

Krško spremenili v termično elektrarno na plinski pogon.

V Sloveniji pa bojo skušali s priličnimi in tudi kozmetičnimi popravili vsaj zagotoviti delovanje elektrane. kajti dejansko popravilo vseh 72 pomanjkljivosti bi stalo najmanj dve do tri milijarde šilingov in tega denarja Slovenija pri vsej božji volji nima prosto na razpolago. Med tem je Slovenija zaprla s lastnici Hrvaški nadaljno dobavo toka iz Krškega vse dotlej, dokler Zagreb ne bo poravnal odprtih dolgov za električno energijo. (Dalje na 2. strani)

Preberite:

str. 2 – Komentar
– civilna služba

str. 2 – Začetek serije
o avstrijskih
strankah: KPÖ

str. 3 – Slovenski ples
v sliki

str. 4 – Predstava
Prizorov s Prežihom
v Ljubljani

str. 4 – 80 let ljudske šole
na Radišah

str. 4 – Faust –
lutkovna predstava
v Šentjanžu

str. 7 – Šentjanška
igralska skupina
na Sardiniji

str. 8 – Šport

Sporazum pri civilni službi

Neokusno političnega spora zaradi civilne službe, ki je vse bolj postal podoben butalskim podvigom kakanijskega izvora, je končno konec. Beseda zveznega kanclerja Vranitzkega je očitno le zalegla: v torek sta se doslejšnja politična kontrahenta v zadevi civilne službe, notranji minister Löschnak in njegov vojaški kolega Fasslabend, le zedinila na sporazumu, ki bi ga, retrospektivno gledano, zlahka doseglja že zdavnaj prej. Civilna služba bo odslej trajala enajst mesecev. Obrambni minister Fasslabend, član ljudske stranke, je zaradi vse večjega odliva nabornikov v civilno službo zahteval podlajšanje nevojaškega roka na najmanj dvanajst mesecev, socialist Löschnak pa je bil odločno proti taki rešitvi.

Denar za zdravstvo

Koroški zdravniki iz finančnih razlogov tudi v prihodnje ne bojo opravljali dežurne službe ponoči in na koncu tedna. Deželni glavar Zernatto je zato predlagal, naj bi prehodno dežela, občine in bolniška blagajna skupaj prevzela stroške manjkajočih 18 milijonov šilingov in tako zagotovili celovito zdravniško oskrbo prebivalstva. Socialistična stranka je proti taki ureditvi in opozarja, da koroški zdravniki po najnovejši pogodbi s krajevno bolniško blagajno že danes sodijo med najboljše plačane zdravnike v Avstriji. Sicer pa je za financiranje dežurne službe pristojna zvezna vlada in Ambrozy v tej zvezi predlaga uvedbo istih plačilnih norm za zdravnike, kot so v veljavi za apotekarje.

Maturantje zvezne gimnazije
in Zvezne realne gimnazije za Slovence

vabijo na

Gimnazijski ples

ki bo v petek, 21. januarja 1994,
ob 20. uri v Domu sindikatov
v Celovcu

Igrala bosta ansambla „As“ ter „Mono Mp's“

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

Dogajanja okrog civilne službe že nekaj časa burijo duhove, pametne rešitve pa ni videti. Večkrat je slišati razlago, da so to pojavi predvolilnega časa, saj je v letu 1994 na programu kar nekaj važnih političnih odločitev.

Če je neplodno taktiziranje obeh koalicijskih strank res del njune predvolilne kampanje, potem imam vtis, da se ne potegujeta za glasove v lastni prid, temveč da

KOMENTAR

dr. Kristijana Schellandra

Socialne službe in več

napeljujeta vodo bolj na mlin nacionalpopulističnega gospoda s plavim šalom.

Kdo naj namreč zaupa politiki koalicijske vlade, katere obrambni minister je pred kratkim še svaril pred razpadom obrambne sposobnosti države, če se rok civilne službe ne podaljša, zdaj pa je na vsem lepem vse spet v redu, ko je pred vrati spet zloglasna komisija za izpraševanje vesti, čeprav se civilna služba v tem slučaju ne bi podaljšala? Ali naj mladina verjame obljubam o reformi zvezne vojske, ko pa o konkretnih korakih v smer učinkovitejše obrambe ni ne duha ne sluha?

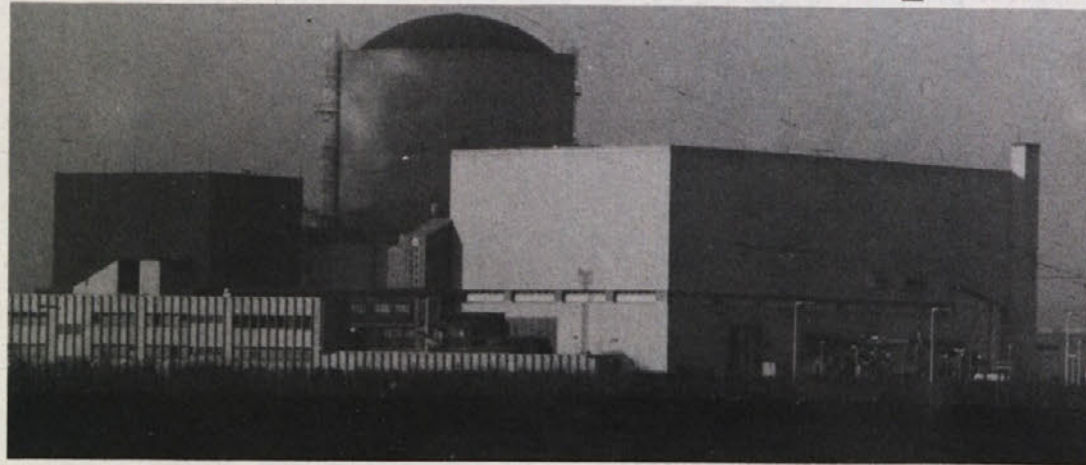
Kdo pri volitvah od frustracij nad nezmožnostjo koalicijskih strank avtomatično profitira, to vemo. Toda v resnici gre za več.

Po razpadu komunističnih režimov in koncu bloksovske delitve sveta se je zdelo, ko da bodo zdaj končno zavladali mir, svoboda in demokracija. Toda dogodki v nekdanji Jugoslaviji in na Kavkazu, jesenski spopadi v Rusiji in volilni uspeh fašistične stranke Žiri-

novskega opozarjajo, da svet okrog nas ne postaja varnejši. Ni potrebno biti pacifist, če ugotoviš, da mora tudi Avstrija poskrbeti za slučaj, da bi nemiri v ne tako zelo oddaljenih regijah prizadeli tudi varnost Avstrije. Zato mislim, da mora zvezna vojska razpolagati z neko osnovno obrambno močjo, ki jo bodo kakšni pustolovci po vzorcu Žirinovskega ali Miloševića v slučaju slučajev morali upoštevati. Brez resnih reform seveda ne bo šlo, ker sicer zvezna vojska pri mladini ne bo pridobila zaupanja v njeno smiselnost.

To pa ne pomeni, da naj tisti, ki nočejo služiti z orožjem, nimajo možnosti opravljati civilne službe – brez zapostavljanja in šikan. Družba jih nujno potrebuje in posebno lahko in privilegirano delo to večinoma ni. Trenutna politika vlade je z ozirom na omenjene dejavnike enostavno neumna: ogroža varnost države, spodkopava sistem socialnega dela, ki se je obnesel, in žene volilce v naročje stranke, ki obeta vse drugo kot politično stabilnost.

Slovenija JE Krško ne bo zaprla

Jedrska elektrana v Krškem bo obratovala dalje

V slovenskih energetskih krogih imajo sedaj črno na belo: nuklearka ima sicer 72 pomanjkljivosti, mednarodna komisija je dala več kot dvesto različnih priporočil, a jasne in odločne strokovne zahteve, da je treba nuklearko takoj zapreti, pa ni bilo. Formalno je nuklearka varna.

In tako bojo Slovenija in z njo vsa sosesčina morali še naprej živeti z jedrsko elektrarno in ob njej. Kajti kdor misli, da Slovenija more in sme kar tako meni nič tebi nič obrniti ključ in zapreti to atomsko peč, se je zmotil. Kajti mlada država, ki se še vselej otepa s težavami osamosvojitve in jugoslovansko dediščino (med njo sodi tudi elektrana Krško), se iz energetskih razlogov pa tudi zaradi pogodbe s Hrvaško ne more

samovoljno odreči nuklearki.

Nuklearko sta gradili in financirali tedanji socialistični republikli skupno. In seveda jo skupno, pol-pol-tudi koristita. Ko je po demokratizaciji Slovenija dala vedeti, da se name-rava v doglednem času posloviti od jedrske energije, je Zagreb protestiral ostro in dejal, da to ne pride v poštev, ker brez električne energije iz Krškega ne more preživeti.

Odkar je Hrvaška v vojni, pa je zanjo tok iz Krškega velikega strateškega pomena.

Slovenija s hrvaškim partnerstvom nima pravega veselja. Ni nobena tajnost, da Hrvaška že leta ne plačuje več svojega obveznega deleža za odplačevanje dolgov in anuitet in je njen dolg Sloveniji za Krško narasel med tem na mili-

jone mark.

Edini izhod Slovenije iz energetskih škarij je na eni strani izrabljanje vodnih virov in pa opiranje na nove energetske alternative ter na drugi strani preusmeritev industrije na sodobne ekološke produkcijske metode, ki porabijo bistveno manj toka. Kajti najkasneje v dvajsetih letih se bo iztekla obratna doba jedrske elektrarne in takrat bo Slovenija morala imeti pripravljene nove energetske vire, če noče spet postati talka atomskega lobija in če noče naprej živeti v strahu pred možno atomsko katastrofo. Kajti JE Krško kljub vsem nasprotnim trditvam stoji na tektonski liniji in nihče noče, da bi nekega dne morali reči: Černobil-Krško!

Franc Wakounig

„... v zadnjo borbo hiti“

Trinajstega marca volijo Korošci, Salzburžani ter Tiroolci nov deželni zbor; osemnajstega septembra jim sledijo Predarlčani; drugega in tretjega oktobra volijo delavci in nameščenci svoje zastopnike v delavsko zbornico; devetega oktobra končno sledijo kot višek političnega leta volitve za avstrijski parlament. Vzrok dovolj, da si je naš sodelavec Franci Zwitter ml. točneje ukvarjal z izhodišči, političnimi programi in možnostmi posameznih strank, ki tekmujejo za zaupanje volilcev. Serijo tozadavnih člankov začenja s Komunistično Partijo Avstrije.

KPA je nedvomno edina stranka, ki v krogu letošnjih volitev – morda z izjemo volitev v delavsko zbornico – nima nobenih možnosti za osvojitve mandata bodisi v kakšnem deželnem zboru, kaj šele v avstrijskem parlamentu. Postala je žrtev razvoja v bivših državah „realnega socializma“ ter naravnost svetopisemskega maščevanja avstrijskega meščanstva nad edino stranko, katera se mu je v času njenega političnega delovanja aktivno zoperstavila.

Ne torej zaradi morebitnih šans v volilnem letu 1994, marveč zaradi njenih zgodovinskih zaslug za to drugo avstrijsko republiko je KPA danes „na muhi“ te člankarske serije. Zasluge, ki si jih je pridobila v antinacističnem odporu, v katerem je dala zdaleč največ borcev in žrtev za vzpostavitev nove, demokratične druge avstrijske republike; in tudi v povojnem času je KPA bistveno sovplivala na razvoj samostojne in nevtralne Avstrije s tem, da se je odločno zoperstavila vključitvi Avstrije v zahodno, ameriško-nemško vojaško alianso ter da je vztrajala na stališču močne in mogočne podržavljene industrije, ki je

Avstriji zagotovila neodvisen gospodarski razvoj in podvig ter preprečila razprodajo avstrijskega gospodarstva.

Leta 1950 v tako imenovani „oktobrski stavki“ – je še enkrat (in poslednjič) dokazala svojo moč, ko je stotisoče delavcev mobilizirala proti tako imenovanemu sporazumu so-

Piše Franci Zwitter ml.

cialnega partnerstva na rame-nih delavstva. Zaradi taktičnih napak svojega vodstva je podlegla podivjanim tolpom Olahovih sindikatov ter zahodnih zavezniških sil, ki so takrat še kontrolirale največji del Avstrije. Od tega poraza naprej se KPA v bistvu ni več ujela.

Ne čisto po nedolžnem je postala KPA v šestdesetih in sedemdesetih letih tudi žrtev histeričnega antikomunizma avstrijskega povprečja: skoraj hlapčevsko je sledila vsem navodilom sovjetskih komunistov v mednarodnih vprašanjih in odobrvala vse avanture sovjetske zunanje politike, od okupacije Češkoslovaške leta 1968 do intervencije v Afgani-

stanu in je tako zgubila tudi močan intelektualen potencial, ki se je čutil povezanega z avstrijskimi komunisti – najsluži za primer izstop Ernsta Fischerja iz Komunistične stranke. Čim manj pomembna je postajala v avstrijskem političnem življenju, tem bolj pomembno se je vedla v ohranitvi dozdevnih političnih vrlin in se tako tudi po lastni krivdi razvila v politično sekto.

Odstop „stare garde“ – Franc Muhri je bil eden najdolgoročnejših komunističnih predsednikov v Evropi – je sovpadal z razpadom tabora „realnega socializma“. Nova generacija mladih komunistov je prevzela veslo (ali vesla?) stare stranke in bo morala nagovoriti povsem nove kroge, kajti tovariši izumirajo in naravnega naraščanja ni videti. Razredno zavest delavstva je socialna demokracija dokončno uničila.

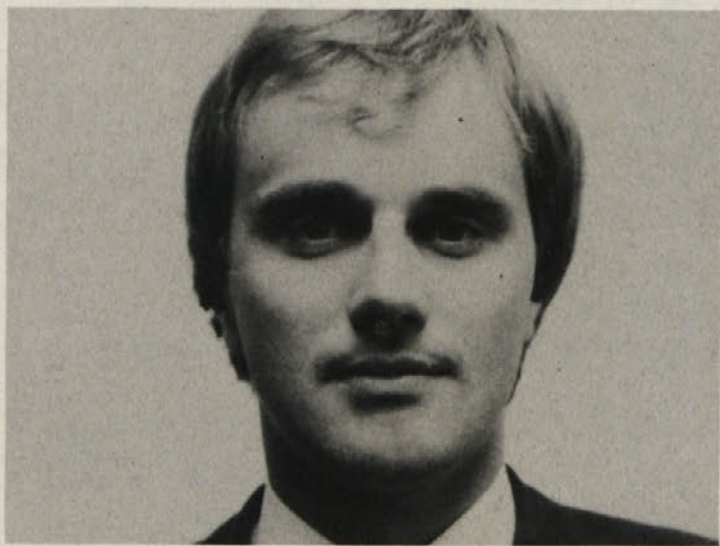
In kljub vsem temu gleda avstrijsko in evropsko meščanstvo na avstrijsko komunistično stranko kot na zelo nevarno: drugače ne bi bilo razumeti pravnih ukrepov proti funkcionarjem Komunistične stranke kakor n. p. aretacija njenega finančnega referenta. Avstrijska policija in avstrijsko pravosodje očitno pomagata nemškim revanšistom in privatizerjem firme „Treuhand“ ter kriminalizira zoper boljšo vest komunistične funkcionarje.

Šok avstrijskega meščanstva pred oktobrom 1950 je močan. In tem močneje izpada maščevanje meščanstva nad to stranko. Značilno za avstrijsko meščanstvo: še mrliča bi rado umorilo.

SJK zahteva pomoč kmetom

Zadnje padavine, težak in moker sneg ter dež, so predvsem v Dobrovi povzročile hudo škodo na drevju, ki je pre-rasla v pravo naravno katastrofo. najbolj prizadeti so mladje in borovi nasadi. Ker imamo tu opravka s pravo naravno katastrofo in da bi škodo čim bolj omejili, zahteva Skupnost južnokoroških kmetov pomoč vojske pri pospravljanju podrtega drevja.

Dodatno naj bi najbolj prizadeti kmetje dobili pomoč tudi iz sklada za katastrofe, kajti škoda, ki so jo padavine povzročile v gozdu, bo ob itak že nizkih cenah za les imela katastrofalne posledice za prihodnji razvoj kmečkih dohodkov južne Koroške. Skupnost južnokoroških kmetov vsaj pričakuje, da bo pristojni referent za kmetijstvo zagotovil boljše cene za les in odkupno garancijo za podrti les.

Galerija „Rožek“ – Marija Šikoronja

Simbol za kultivirano ponudbo in kakovostno izbiro je galerija „Rožek“, ki jo vodi Marija Šikoronja. Zavzeta galeristka, v najkrajšem času se je uveljavila v zahtevnem žanru prezentiranja umetnosti, ima za letos snop načrtov, med katerimi predvsem izstopa prezentacija slovenskih koroških likovnikov, kot na primer Draga Druškoviča ali Jožefa Boschitza. Na sporedu je tudi razstava Beljačana Konrada Kollerja, v poletnih mesecih pa bi Šikoronja rada izpeljala v rožeškem parku načrt odprte galerije. Galerija „Rožek“ je ena od tistih ustanov, ki zavestno in tvorno presega ozke delne meje in išče stike ter izzi-

ve predvsem v alpe-jadranskem prostoru in v drugih evropskih kulturnih centrih. Sad te galerijske radovednosti je natečaj-

na razstava meseca maja v „Vili Bistrica“ nad Tržičem, na kateri bo sodelovali in razstavljali umetniki iz Slovenije, Francije, Italije, Nemčije, Črne in Avstrije. Poleti bo stekel projekt petih koroških galerij, ki ga bo z znanimi umetniki udeležil Uwe Bresnik.

Vsako razstavo v domači galeriji bo pod geslom „Približevanja“ spremljali muzejsko-pedagoški večeri, ki jih bo vodila mag. Janja Zikulnig. Jesenski program pa Marija Šikoronja že pripravlja.

„Carmina Burana“ in 150 pevcev

Izvedba kantate Carla Orffa „Carmina Burana“ je osrednji letošnji glasbeni projekt, ki ga bo SPD „Danica“ udeležila skupaj z globaškim društvom „Peca“ in mešanim ter mladinskim zborom Slovenske gimnazije. Kot je umetniški vodja projekta mag. Stanko Polzer v pogovoru s Slovenskim vestniku dejal, bo vsega skupaj sodelovalo okrog 150 pevcev, premiera pa bo predvidoma 15. maja 1994 v celovškem Domu glasbe. Za spremljavo je uspelo pridobiti 60-članski filharmonični orhester iz Ljubljane, ki ga sestavljajo člani Slovenske filharmonije. Kot solisti bo sodelovali Gabrijel Lipuš, Ivan Terček (član Slovenskega okteta) in pianista Andreja Močilnik-Wuzella in Toni Kernjak. Prireditelja sta obe osrednji kulturni organizaciji, KKZ

in SPZ. Že sedaj so bolj ali manj dogovorjeni nastopi v Mariboru, Ljubljani in v Trstu.

Kantata „Carmina Burana“ je zbirka srednjeveških spevov vagantov; nastala je okoli 1230 v štajerskem samostanu Seckau. V dobi jožefinizma je zbirka pesmi prišla na Bavarsko, kjer je v 19. stoletju bila odkrita. Skladatelja Carla Orffa je vsebina pesmi, predvsem so to ljubezenske, kritične in uporniške proti duhovni in prosvetni oblasti, tako navdušila, da je na začetku našega stoletja začel posamezne dele kantate uglaševati. Leta 1937 je kantata bila v Berlinu krstno izvedena. Danes velja za eno najbolj priljubljenih in uveljavljenih kantat v svetovnem merilu. Vsekakor se že lahko veselimo na izdaten kulturni užitek in doživetje.

Franc Wakounig

Prijeten 42. Slovenski ples 1994

„Ples bil je zelo zanimiv in sila prijeten, obiskovalcev pa bi lahko bilo več“ to je kratek, a jednat opis ene od najstarejših koroških in brezdvomno najstarejše in najčastitljivejše družabne prireditve koroških Slovencev, Slovenskega plesa.

Slovenska prosvetna zveza kot organizator je za glasbo in dobro voljo na že 42. Slovenskem plesu „zaposlila“ dve dobri glasbeni skupini, ansambel „Zlati zvoki“ iz Slovenije in „Alpen-Adria Sekstett“ iz

Šentprimoža v Podjuni (to je bivša legendarna „Zmeda“).

Družba plesalcev je bila peštra, prišli so z ženami in prijateljicami, med drugim predsedniki in predstavniki političnih, kulturnih in gospodarskih organizacij naše narodne skupnosti, generalni konzul Slovenije in celovski župan sta se znašla na plesišču, v predverju pa so Šentjanščani z metom in domačo žganico vivali občinstvu poguma in plesne motivacije. Predvsem mladina je

dolgo noč spremenila v živahen družabni dogodek in v jutru prijetelega počutja še zdavnaj ni bilo konec.

Za prihodnje leto pri Slovenski prosvetni zvezi že razmišljajo o programski okrepljenosti za ples in sploh o njegovi celoviti „revitalizaciji“. Pravijo, da že imajo nekaj presenečenj v talonu, da bo „grande dame“ slovenskega družabnega življenja spet pridobila čar in sloves, ki ji gre in pristoja. Prav!

wafra

1. Če se je že kdo pritoževal zaradi ne ravno obilnega obiska, pa je imel več prostora za rajanje

2. Predsednik ZSO dr. Marjan Sturm v družbi s celovškim županom Guggenbergerjem, ki je obiskoval Slovenski ples

3. Malo počitka dobro de

4. Dobre volje ni manjkalo, kot kaže

Prizori s Prežihom v Ljubljani

Po uspešnih predstavah na Koroškem je 7. januarja Gledališče ob Dravi gostovalo s Prizori s Prežihom v Mladinskem gledališču v Ljubljani. Čeprav izkušnje kažejo, da je včasih zelo težko vzbuditi interes za gledališke predstave iz Koroške v Ljubljani, je bilo tokrat povsem drugače: predstava je bila prisotna z obširnimi naznanili in komentarji v radiju, televiziji in v slovenskih dnevnikih, karte za predstave pa so bile že dva dni pred uprizoritvijo razprodane. Prva predstava je bila namenjena učencem višjih letnikov po Prežihovem Vorancu poimenovane osnovne šole v Ljubljani, druga pa ostali ljubljanski publiki.

Obe predstavi sta bili izredno dobro sprejeti, kar je brez dvoma zasluga režijsko dobro pripravljene in igralsko dobro podane predstave. Iz pozitivnih reakcij je bilo možno zabeležiti predvsem mnenja, da je sodelovanje amaterjev s profesionalci obetavno povsod tam, kjer s tem dvigamo kvaliteto in nivo gledališkega ustvarjanja. V Prežihovih prizorih je bil to brez dvoma izredno uspešen primer, saj štirje profesionalci (med njimi tudi Pavle Ravnohrib, igralec leta v Sloveniji) v celotnem 54-članskem ansamblu niso izstopali tako izrazito, da bi zasenčili igralske sposobnosti vseh ostalih amaterskih igralcev. Dali pa so brez dvoma močan impulz vsem igralcem in celotni predstavi.

Podobno gleda na tako sodelovanje tudi Petar Jovič, direktor Mladinskega gledališča v Ljubljani: „Vsako sodelovanje, ki ni na račun tretjega, je koristno sodelovanje. Ne delim gledaliških predstav na amaterje in profesionalce, ampak na dobre in slabe predstave. V tem kraju je bila pomembna predstavitev Voranca in k sreči je uspelo ta dramski scenarij kvalitetno predstaviti. Pri tem pa je še pomembno, da ste se edinole vi spomnili 100-letnici rojstva Prežihovega Voranca. Če vas je prepričalo, da je profesionalne igralce možno vključevati v amaterske igralske ansamble, je to dobro in je verjetno tudi dobro za gledališče. Veseli me, da sta bili obe predstavi v Ljubljani uspešno odigrani, to so nam potrdili reakcije učencev, učiteljev in ostale publike“.

Vsak uspeh vzpodbuja in skrbi za dobro vzdušje. V Ljubljani tega ni manjkalo. Motivacija za nadaljnja gostovanja med igralci še ni popustila, ampak še vedno narašča. Če človek beleži uspehe, pač premagaš vse napore, ki jih pa pri tej predstavi ni malo. 40 igralcev iz dvojezične avstrijske Koroške, 10 iz Prevalj, Slovenj Gradca in Velenja, štirje profesionalci iz Ljubljane, 15-članska tehnična ekipa, to za neprofesionalno gledališko ustvarjanje niso mačje solze. Toda tudi to gre, če vse ostalo funkcionira. Zato pa se igralci že veselijo na naslednja gostovanja v Slovenj Gradcu in v celjskem gledališču konec meseca marca letos. J. Malle

Osemdeset let ljudske šole na Radišah

Ljudska šola na Radišah

ce. Ob začetku je ravnateljica Neži Povše pozdravila goste, pa tudi sodelujoče skupine v obeh deželnih jezikih. Radiški fantje pod vodstvom Nužija Lampichlerja ter kvartet trobil oddelka glasbene šole na Radišah pod vodstvom Francija Ogrisa sta s pestrim spredom še dodatno obogatila slovesnost. Pod vodstvom izvrstnih mentorjev, učiteljic in učitelja te šole, so otroci privedli slavje s petjem, recitali, nastopom flavtistov ter z gledališkim prizorom, ki so ga naštu dirali prav za osemdesetletnico šole.

Slovesno razporeženo se je deloma skalilo ob dejstvu, da se MGVS Radsberg – Radiše kljub povabilu ni mogel odločiti za sodelovanje. Tudi zastopnikom občine in zastopnikom šolskega sveta se obletnica šole na Radišah ni zdela dovolj pomembna, da bi jo počastili s svojo navzočnostjo.

Nuži Wieser

ritsch, Pirker, Franz Mairitsch, Laussegger. Od leta 1983 pa vodi šolo domačinka Neži Povše.

V manjšem okviru, kolikor

so pač dopuščale prostorske zmogljivosti šole, so se šolarji s svojimi učitelji kakor tudi starši učencev spomnili te obletni-

Čeprav je šola že stara, se otroci dobro počutijo

V petek, 17. decembra, torej še v starem letu, je ljudska šola na Radišah praznovala svoj osemdeseti rojstni dan. V dvo-razredni šoli, zgrajeni leta 1912, so začeli s poukom 1. novembra 1913. Takrat je bilo samoumevno, da so poučevali na šoli v obeh deželnih jezikih. Bolje rečeno: otroci so se učili nemščine šele v šoli, saj je bil pogovorni jezik na Radišah takrat izključno slovenski.

Od leta 1959 naprej so starši na osnovi šolskega zakona morali svoje otroke k pouku materinščine prijaviti. Seveda je bila to za marsikoga dobra priložnost, da svojega otroka enostavno ni več prijavil k slovenskemu pouku, samo da je ostal mit „domovinske zvestobe“ neoskrunjen.

V teh 80 letih je poučevalo 57 učiteljic ali učiteljev na tej šoli. Od teh so bili poverjeni z upraviteljstvom Huber, Tarman, Popatnig, Sepp Mai-

„Faust“ – lutkovna igra v Šmihelu o človeškem napuhu

Lutkovno gledališče iz Ljubljane je prejšnji teden poskrbelo za pravo presenečenje in umetniško rariteto, kakršno težko najdemo v Evropi. Verjetno ni povprečnega srednjeevropčaja, ki bi ne poznal zgodbe o Faustu, učenjaku, ki bi rad prodril do konca vsemu razumljivemu in nerazumljivemu, in se zato spajdaš s samim hudičem. Poguba je neizogibna in moralni poduk za gledalce: ne domišljajte si, da lahko s svojo kratko človeško pametjo doumete stvarstvo. Kdor to želi, ne bo srečen.

Nekaj najbolj fantastičnega so bile lutke. Velike komajda 12 centimetrov, obtežene s svincem, da se jih sploh lahko upravlja z nitmi, so bile narejene okrog leta 1938. Problem

nastaja zaradi naravnega razpadanja svinca in te zgodovinske lutke so v nevarnosti, da jih ne bo več.

Besedilo za igro je napisal leta 1932 Milan Klemenčič, slikar in pionir slovenskega lutkarstva. Tudi neverjetno skrbno je izdelana njegova scena, ki ima prostora v okencu sobnih vrat.

Ljubljansko lutkovno gledališče je besedilo močno skrajšalo, s tem pa mu je dalo tudi svežino in veliko impresivnost. Zaradi velikosti (oz. majhnosti) lutk je bila predstava namenjena omejenemu številu gledalcev in treba je reči, da so bili priča dragocenemu trenutku v zgodovini slovenskega lutkarstva.

S.W.

Za dan velike zgodovinske marionete so biser slovenskega lutkarstva

Razpis Zveznega ministra za pouk in kulturo

Ministrstvo podaljšuje razpis za projekte pod naslovom „Wir gestalten Europa“ in pa „1000 Lehrer nach Brüssel“, ki velja za vse, ki so stari od 7 do 19 let. Posamezniki, razredi ali šole lahko sodelujejo s projekti do začetka poletnega semestra. Posebno s Koroške, Zgornje Avstrije, Tirolske in Predarlške si ministrstvo še

pričakuje prispevkov.

Razpis ima namen, da se bo mladina intenzivneje ukvarjala z Evropsko unijo. Na izbiro so teme od kmetijstva do tranzitnega prometa in notranje varnosti. Poslane projekte bodo pregledali ljudje z desetih ministrstev in z Evropskega državnega sekretariata. Najboljša dela bodo nagrajena z

denarnimi in predmetnimi nagradami v vrednosti preko 250.000 šilingov.

Ministru Scholtnu gre tudi za to, da bi izdelali projekte s partnerji ali sponzorji iz gospodarstva ali drugih izvenslovenskih institucij, da bi na ta način vključili kar najširšo javnost. V dokumentaciji so dovoljena vsa sredstva, v kolikor pomagajo razložiti projekt.

Projekti morajo biti odposlani do 20. maja 1994, podelitev nagrad pa bo v juniju.

Tudi za akcijo „1000 Lehrer

nach Brüssel“ je še čas za prijavo. Za petdnevno bivanje in polet z letalom prispeva ministrstvo več kot polovico stroškov. Program obsega obisk Evropskega sveta, Evropske komisije in izobraževalnega ministrstva Evropske unije. Cilj akcije je, da bi se z vsake šole udeležil potovanja vsaj en(a) učitelj(ica).

Več informacij pri: Aktionsbüro „Wir gestalten Europa“, Ministerialrat Mag. Ernst Popp, BMUK, Tel. 0222/53120-4427.

Sporočamo vam, da bo posnetek predstave

„Komedija od zgubleniga sina“
(A. Š. Drabosnjak)

v petek, 21. januarja 1994, ob 22.05 uri na RTV-Slovenija na drugem programu.

Slovo od Ovničevega očeta

Po kratki bolezni je 5. januarja t. l. v visoki starosti 95 let umrl v Žužalčah Ovničev oče Maks Trunk. Njegov oče Hajnček, eden izmed štirih bratov zavedne Zavrnikove rodbine iz Bač, se je preselil v Žužalče in tam oženil. Eden izmed bratov je bil znani narodnjak iz plebscitne dobe, duhovnik Jurij Trunk, ki je pred leti že umrl v Ameriki 103 leta star. V Žužalčah se je pokojni Maks rodil in po očetu podedoval Ovničevo. Žena mu je rodila dva sinova in le s trudopolnim delom je bilo mogoče preživljati družino. V času nacifašizma je bil tudi on, kot zaveden Slovenec s svojimi proglašeni za narodnega in državnega sovražnika rajha ter bil pregnan z rodne zemlje v

mrzlo tujino, kjer je moral s številnimi rojaki, sotrpini, tlačaniti nemškemu nadčloveku. Pa tudi tam ni klonil nasilju, njegova vera v zmago pravice je bila neomajna. Po zlomu nacizma se je vrnil na svoj dom ter nemudoma pričel z obnovo opustošene domačije. Kolikor mu je dopuščal čas, ga je posvetil narodno-prosvetnemu delu v svojem okolišu. Tako je bil rajni najstarejši član SPD „Dobrač“ in tudi redki starosta bivših pregnancev na Koroškem. Z leti je predal Ovničevino v roke mlajših, a vseeno še vedno skrbel za to in ono na posestvu. Tako je ostal do zadnjega trdo povezan s svojim domom in le ob smrti je omahnila njegova trudna roka.

8. januarja smo spremljali Ovničevega očeta ob veliki udeležbi na poti k zadnjemu počitku na brnško pokopališče. Žalne obrede z mašo za dušnico je opravljal soupravitelj brnške fare mag. Peter Olip, društveni moški zbor Loče-Pečnica pa je z ganljivimi žalostinkami dal slavnostni okvir pogrebni svečanosti. Na odprtem grobu se je od pokojnika poslovil zastopnik Zveze slovenskih izseljencev, orisal lik zavednega narodnjaka ter se zahvalil Ovničevemu očetu za zvestobo svojemu rodu in za požrtvovalno delo zanj.

Božji mir naj ga spremlja v ljubljeni domači zemlji.

F.Č.

Dvojezična zvezna
trgovska akademija
9020 Celovec,
Trg prof. Janežiča 1
Tel. 0463/3822400

Zweischprachige Bundes-
handelsakademie
9020 Klagenfurt,
Prof.-Janežič-Platz 1
Tel. 0463/3822400

vabi na informacijski večer

1. februarja 1994 ob 19.00 uri v dvojezični zvezni trgovski akademiji Celovec, trg prof. Janežiča 1 Vabljeni so vsi učenci/učence, ki bodo v tem šolskem letu zaključili 8. šolsko stopnjo s svojimi starši. Dobra izobrazba je za nadaljnje življenje vedno važnejša!

Einladung zum Informations- abend

am 1. Februar 1994 um 19.00 Uhr in der Zweischprachigen Bundeshandelsakademie, Klagenfurt, Prof.-Janežič-Platz 1. Eingeladen sind alle Schüler/Innen, die in diesem Schuljahr die 8. Schulstufe beenden werden sowie deren Eltern.

Jezik je duša

JANKO MESSNER

Zoper brezglavo pisanje

NT je 24. decembra 1993 spustil na celi 15. strani ploho grenkih očitkov na ljubko, nedolžno, sentimentalno cerkveno legendo, po kateri se je ponoči v hlevu rodil Jezus-edinček iz d e v i c e, spočet od svetega Duha itn. Čeprav je imela Marija po prvorojnem Jezusu z istim možem Jožefom še sedem otrok, štiri Jezusove brate in vsaj še tri sestre, gl. Karlheinz Deschner, Abermals krähte der Hahn! Avtor te plohe je neki profesor Franc David iz Ormoža v Sloveniji. Prvi hip sem pri imenu pomislil na bivšega kolega Davida, učitelja matematike in fizike, njegovega soimenjaka, ali pri tolikšnih abotnostih sem to misel kmalu zavrgel, sploh pa, ko sem na koncu te nenavadne pesniške meditacije videl naveden kraj (Ormož) njenega nastanka. Svetoval pa bi kljub temu z vso resnostjo kolegu Davidu v Gimnaziji za Slovence, naj kmalu objavi v NT pojasnilo, da s tem nekrščanskim in neliterarnim proizvodom duha nima ničesar opraviti. Očitno zaradi za lase privlečenih rim se vije (milo povedano) zmedeni „pesnik“ v božjastnih literarnih krčih in vložni meni nič tebi nič šestnajstero nestvarno namišljenih obtožb zoper „božično noč“, na primer: „božična noč, zakaj ne plačuješ dolga dolžnikom?“ Kaj je zakrivila ta čudežna pravljica, da mora poslušati takšne očitke? Če bi bil napadel avtorje in negovalce te pravljice, da se je rodil iz Marije „pravični Bog“ gluhomem in top za vladajočo krivico na svetu, bi ga „brezverca“ še nekako razumel, da se obrega obnjo, tako pa lahko samo z glavo majem: naj mi dovoli vprašanje, kako in s čim naj pravljica plača pufe, ki je vanje zdrknil kak petelinast nastopač z nakupom nepotrebne avta ali kak nenasitni vulgarni materialist grabežljivec z nakupom nepotrebne parcele itn.? In zakaj vendar „naj bi božična noč zbuja od obilja umirajoče“? Naj taki vendar že zapro tiste svoje koristolovske, sleparske, tatinske oči, da bo mir pred njimi, kajti kdor od obilja umira, ni bil nikoli kaj prida človek, naj ga že vrag pocitra! In zakaj naj bi ravno „tiha“ noč („stille“ Nacht) „šoferjem dajala srečo dan in noč“? Ne bi se toliko čudil njegovi izkrivljeni fantaziji, da je zapisal: daj sreče šoferjem-rešilec-gasilcem-redarjem, vsem drugim za volanom pa naj bi dajala p a m e t i, vsaj na posodo, da bi končno za zmeraj zlezli iz teh pogubnih pločevinastih smrdljivcev, ki jim uničujejo zdravje in lahko zdaj zdaj umirajo življenje.

Kaj je res božična noč odgovorna za to, da noro motorizirano človeštvo drvi premočrtno v svojo ozonsko pogubo? In ravno tiha noč naj daje potuho šoferjem, da jo bojo zasmrjali („dan in noč“!!!) Namesto da bi se norci vozili z vlaki, ki so prazni, da jih davkoplachevalci vzdržujemo z nešteti milijardami! – In naj mi avtor ali uredništvo tega „našega“ tednika s preprosto stavčno in besedno analizo razloži pomen te rimane besedne enolončnice: „vlij duha bolnikom tvoje še miline/vlij praznikom svetosti dost' vsebine!“ Nazadnje zaluča v te pravljicne jaslice še kruto osebno obtožbo: „zakaj nalagaš meni trame“? Moja žena je s solzami v očeh pripomnila: očitno mu je eden teh tramov kdaj na glavo priletel! In je nanje hud, zakaj nam jemlje (samo) dobre mame, ne pa dobrih atejev in stricev in sinov in vse druge žlahte! O bog, o bog! Vedi si ga bog, čemu in odkod takšne asociacije misli!

Slovenski vestnik čestita!

Gospodu **Joziju Mautzu** za 40. rojstni dan;
gospodu **Heinzu Stumpfu** z Radiš za jubilejno obletnico;
za osebne praznike članom društva uupokojencev Pliberk: **Zori Krištof** iz Šmihele, **Mariji Kraut** z Bistrice, **Albertu Smrečniku** iz Globasnice, **Erhardu Stuku** z Blata, **Mariji Kuežnik** z Doba, **Pavlu Sadjaku** iz Rinkol, **Nežiki Opetnik** z Doba ter **Mariji Kajdiš**;
gospo **Gabi Amruš** iz Šentjakoba za 30. rojstni dan;
gospo **Neži Klemenjak** s Suhe pri Podgorjah za 70. rojstni dan;

gospodu **Joziju Maloveršniku** iz Železne Kaple za osebni praznik;
gospodu **Hanziju Lamprechtu** iz Podgore pri Globasnici za 50. rojstni dan;
gospodu **Hanziju Leitgebu** iz Strpne vasi za dvojni praznik;
gospodu **Hanzeju Elbju** iz Globasnice za rojstni dan;
gospo **Ani Huber** iz Gorič pri Skofičah za osebni praznik;
gospodu **Stanku Wrulichu** z Radiš za 55. rojstni dan;
gospo **Mariji Kowatsch** z Metlove za rojstni dan;
gospodu **Blazu Kordešu** iz Podjune za rojstni dan;
gospo **Mariji Scheinig** iz Spodnjega Dobja pri Ločah za 89. rojstni dan;
gospodu **Toniju Slugi** z Ločila za 80. rojstni dan;
gospo **Stefi Zwander** iz Vetrinja za 50. rojstni dan;
gospo **Eli Knez** iz Lobnika

za 40. rojstni dan;
gospo **Neži Olip** iz Sel za osebni praznik;
gospodu **Pavlu Maku** s Kota v Selah za osebni praznik;
gospodu **Pavla Firja** iz Kazaz za 82. rojstni dan;
gospo **Neži Lechtaler** iz Železne Kaple za rojstni dan;
gospo **Kristini Klemenjak** iz Celovca za 15. rojstni dan.
gospo **Antoniji Magelc** iz Borovelj za 70. rojstni dan;
gospo **Kristi Haudej** iz Prible vasi za rojstni dan in god;
gospo **Štefki Škofič** iz Prible vasi za rojstni dan in god;
gospodu **dr. Avgustinu Malletu** iz Celovca za rojstni dan;
gospodu **Hanziju Ogrisu st.** iz Bilčovsa za rojstni dan;
gospodu **dipl. trg. Francu Brežjaku** iz Celovca za rojstni dan;
gospodu **Francu Rozmanu** iz Grabštanja za rojstni dan.

Od jeseni celodnevna oskrba prvošolcev na Slovenski gimnaziji?

S pričetkom prihodnjega šolskega leta 1994/95 bo nova šolska zakonodaja omogočila postopno uvajanje celodnevne oskrbe gimnazijcev.

Ker se bliža čas vpisa v prvi razred Slovenske gimnazije, bi rad tistim staršem, ki nameravajo v prihodnjem letu poslati svojega otroka v 1. razred Zvezne gimnazije in zvezne realne gimnazije za Slovence v Celovcu, pojasnil nekaj temeljnih pravil za njih odločitev glede celodnevne otrokove oskrbe.

Možnost za tako oskrbo, ki bo na voljo vsaj do 16. ure, najdlje pa do 18. ure od ponedeljka do petka, sklence za posamezne gimnazije na predlog šole kolegij deželnega šolskega sveta v prvih tednih leta 1994.

Ta oskrba bo vsebovala poleg rednega pouka 2 do 4 tedenske ure pospeševalnega pouka za predmete s šolskimi nalogami, torej za slovenščino, nemščino in matematiko, od tretjega razreda dalje tudi za angleščino. V preostalem času bodo otroci deležni individualne pomoči pri učenju (pisanju domačih nalog) in pri obliko-

vanju prostega časa, pri igri in smiselni zabavi. Tudi to nalogo bodo opravili gimnazijski profesorji ali vzgojitelji bodisi v šoli bodisi v dijaških domovih.

Žal taka oskrba ne bo brezplačna. Najvišji prispevek staršev bo znašal verjetno 1.000,- mesečno (desetkrat letno), možne pa bodo finančne olajšave iz socialnih vzrokov. Ker bo treba otrokom nuditi tudi kosilo v enem izmed dijaških domov v neposredni bližini Slovenske gimnazije, je treba računati tudi z ustreznimi dodatnimi stroški za prehrano.

Že ob vpisu otroka v zadnjem februarjem tednu bomo starše neobvezno vprašali, če tako oskrbo za svojega bodočega prvošolca želijo. V primeru, da bo dosti interesentov za tako celodnevno oskrbo – potrebnih bo verjetno okrog 15 prijaviteljev, bo taka oskrba pod pogojem, da jo Deželni šolski svet odobri, jeseni 1994 tudi nastala. To določilo velja izključno za prihodnji prvi razred. Postopno pa bo ta možnost obstajala za vso nižjo stopnjo, torej za 1., 2., 3. in 4. razred. Dokončna prijava je po

zakonu predvidena v prvem tednu novega šolskega leta.

Naj še pojasnim, da gre pri tej obliki popoldanske oskrbe za tako imenovano šolo z domovskim bivanjem (Tagesheim-schule), medtem ko v zakonu pravtako predvideva oblika celodnevne šole (Ganztagsschule), v kateri bi bil redni in obvezni pouk razdeljen na dopoldanski in popoldanski čas, že zaradi tega pri nas ni izvedljiv, ker bi se za tako obliko šolanja morali starši in učitelji odločiti z dvotretjinsko večino in za vso nižjo stopnjo. Odstava od take oblike šolanja bi pomenila hkrati izstop iz šole.

Domnevam pa, da se bodo za prvo varianto oskrbe (Tagesheimschule) nekateri starši odločili zaradi tega, ker jim za zaposlenost v poklicu ne omogoča, da bi se otrok dnevno vračal domov že opoldne in tam bil brez nadzorstva.

Za dodatna pojasnila je ravnateljstvo Slovenske gimnazije (tel. 0463/33353) radevolje na razpolago.

dr. Reginald Vospernik,
ravnatelj

Datum	Kraj	PRIPREDITVE	Priveditelj
Petek, 14. 1. 20.00	v Kulturnem domu v Šentjakobu	Maturantski ples Višje šole Šentpeter; igra ansambel „Rubin“, disko z DJ Mike's „Musik-express Villach“	VŠGP Šentpeter
Petek, 14. 1. 19.00	v Domu v Tinjah	Predavanje: Spremembe pri obračunavanju plač s primeri; predava Janez Picej, koncipient pri davčnem svetovalcu	SGZ
Sobota, 15. 1. 20.00	v kulturnem domu na Radišah	18. Radiški ples igra ansambel „Gašperji“	SPD „Radiše“
Sobota, 15. 1. 20.00	pri Kovaču na Obirskem	Športni ples – igra ansambel „Čudežna polja“. Velika tombola!	SŠK Obir
Sobota, 15. 1. 19.30	v Modestovem domu v Celovcu	V Novo leto z Gallusom – mešani pevski zbor Jakob Petelin Gallus vabi na novoletni koncert. Nastopa tudi pobrateni zbor Singgemeinschaft Gmünd.	MePZ Gallus
Sobota, 15. 1. 8.30	Werkhof, Bistrica pri Pliberku	Izobraževalni tečaj za vzgojiteljice v otroških vrtcih – ples in gib v predšolski dobi	KKZ
Nedelja, 16. 1. od 14. do 16.00	v Domu v Tinjah	Srečanje lovcev z izobraževalnim programom	
Ponedeljek, 17. 1. 19.30	v Pastoralnem centru 10.-Okto.-Str. 25 1. nadstr. v Celovcu	Predavanje: Ali narašča agresivno vedenje? Predavala bo mag. Irena Verdel	Združenje staršev, otroški vrtec Kat. prosveta
Sobota, 22. 1. 19.30	v kulturnem domu na Radišah	Odprte razstave slik domačina Tomija Pisjaka; koncert dvojezičnega zbora Pedagoške akademije v Celovcu	SPD „Radiše“
Nedelja, 23. 1. 14.00	v gostilni Podobnik v Beli pri Železni Kapli	Zveneča alpska dežela – vesel popoldan z Lavantaler Duom, ljudsko glasbo Kučnik, kvintetom Rauschelesee, ljudsko glasbo Novak, Geschwister Dohr	Alpski klub „Obir“
Sobota, 29. 1. 20.00	pri Svetlji na Plešerki	Hodiški ples – za ples igra Sekstet Šibovnik; sod.: Volkstanzgruppe Keutschach, Hodiški oktet pod vodstvom Thomasa Sabotnika	SPD „Zvezda“
Sobota, 5. 2. 20.00	v kulturnem domu v Šentprimozu	Ples „Danice“ – igra Alpe-Adria-Sekstet	SPD „Danica“
Nedelja, 6. 2. 14.30	pri Cingelcu na Trati pri Borovljah	Koncert z Graškimi študenti, MoPZ Borovlje in Sekstetom Borovlje	SPD „Borovlje“

KDZ
Koroška dijaška zveza

KKZ*
Krščanska kulturna zveza

vabita na ogled
komedije

Kot me ti hočeš

Luigi Pirandello

v torek, 18. 1. 1994, ob 19.30 uri
v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju

Autobus se odpelje:

iz Šentpetra
iz Celovca, Modestov dom
iz Velikovca, delovni urad

ob 15.15
ob 16.00
ob 16.45

Prijave so možne do petka, 14. 1., tel.: 0463/516243

Cena: 180 šil., (za vstopnino in prevoz) za študente s popustom

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE

18.10–19.00

Četrtek, 13. 1. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 14. 1. Kulturna obzorja

Sobota, 15. 1. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 16. 1.

6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (dr. Nace Laurenčič)

18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 17. 1. 100 let sindikatnega delovanja: Ledina še ni zorana

Torek, 18. 1. Partnerski magazin

Sreda, 19. 1. Glasbena sreda

OBZORNIK

Prepad med Bosno in Hrvaško večji

BONN. Konec minulega tedna sta se v Bonnu pogovarjala predsednika Bosne in Hrvaške, Alija Izetbegović in Franjo Tuđman. Samo politični utopisti in propagandisti so verjeli v uspeh razgovorov, ki jih je hrvaški predsednik Nemčiji bolj ali manj vsili. Zato je Bonn od vsega začetka dal vedeti, da je dal samo prostore na razpolago, da pa se v pogovore sploh ne bo vmešaval. Srečanje obeh predsednikov je dejansko bilo neplodno. Sicer je bilo govora o novih razmejitvah v Bosni,

o ponovnem podpisu premirja med Hrvati in Muslimani in o skupni liniji na prihodnjih pogajanjih o Bosni, vendar iz vsega tega ni bilo nič. Na koncu je Izetbegović obtoževal Hrvaško, da se gre imperialistično politiko, Tuđman pa je Bosancem zagrozil z vojaškim udarom, če ne bojo pustili bosanskih Hrvatov na miru. Pogovor je tudi zaradi tega bil obsojen na neuspeh, ker nanj ni bila objavljena tudi srbska stran. In brez nje ne gre nič.

Nato ne bo posegla v Bosni

BRUSELJ. Severnoatlantska obrambna zveza NATO ne bo posegla v Bosni. To so sklenili predstavniki njenih članic na zborovanju v Bruslju, ki se ga je udeležil tudi ameriški predsednik Bill Clinton. NATO je izrecno poudarila, da je sicer pripravljena na vojaški poseg v bivši Jugoslaviji in proti srbskim enotam, vendar mora to izrecno odobriti in ukazati varnostni svet Združenih narodov. Ker pa je znano, da je za take usodne po-

sege potrebno soglasje v varnostnem svetu, torej morajo zanje glasovati vse nejkove članice, je jasno kot beli dan, da takega naloga ne bo. Kajti Rusija je že dala vedeti, da ni samo proti poostitvi ukrepov proti Srbom oz. Jugoslaviji, ampak celo za konec embarga. V Bosni se medtem nadaljujejo boji, predvsem v Vi-tezu in Sarajevu se stvar dramatično zaostre.

Denar namesto jedrskega orožja

MOSKVA. Ameriški predsednik Bill Clinton se lahko ponaša s pomembnim zunanjepolitičnim uspehom. Uspelo mu je vsaj formalno zmanjšati nevarnost jedrskega holokavsta v bivši Sovjetski zvezi. Po daljših in trdih pogajanjih sta Ukrajina in Kazahstan le privolila v uničenje jedrskega orožja, predvsem balističnih raket, ki so še zmeraj naravnane na Združene države Amerike. Clinton je zaradi privoljenja Ukrajine v to kupčijo celo kratkoročno spremenil svoj potovalni načrt skozi vzhodnoevropske države in se kratko zadržal tudi v ukrajinski prestolnici Kijevu, odkoder je s predsed-

nikom Kravčukom odpotoval v Moskvo, kjer bo podpisal pogodbo za uničenje jedrskega orožja. Če pa bo Ukrajina dejansko predala orožje Rusiji, ki naj bi ga strla, pa je še neznan, kajti v Ukrajini raste odpor proti razorožitvi in lahko se zgodi, da kijevski parlament pogodbe ne bo ratificiral. Nasprotniki razorožitve trdijo, da je brez jedrskega orožja Ukrajina na milost in nemilost izročena Rusiji, kjer se prav sedaj krepijo nacionalistične in imperialistične sile, kot so to Žirinovskij ali pa zagovorniki trde roke v vrstah vojske in pri bivših komunistih.

Partnerstvo namesto članstva

VARŠAVA. NATO v doglednem času ne bo sprejela novih članov iz vrst bivših članic varšavskega pakta, ampak jim ponuja samo partnerstvo, to je konzultacija v kriznih primerih in skupne vojaške vaje. Predvsem Poljska, Letonska, Češka, Madžarska in Slovaška so upadale, da bojo kmalu polnovredne

članice severnoatlantske zveze. Proti članstvu je bila predvsem Amerika, ker bi to bila po njenem mnenju samo voda na mlin ruskih nacionalistov. ZDA namreč v dogovoru z Moskvo priznavajo njene varnostne interese in vplivne cone v Evropi, kamor pač sodijo tudi vse bivše socialistične države.

Vojska zadušila upor Indijancev

CIUDAD MEXIKO. Upor Indijancev v južni mehiški provinci Chiapas je vojska z največjo brutalnostjo zadušila. Pri tem je uporabljala bojna letala, rakete, helikopterje in veliko množico moštva. V bojih in pri aretacijah je bilo ubitih več sto ljudi, neuradni viri pa govorijo o tisočih pobitih. Mehiška vlada je ukrepe vojske imenovala „pomirjevalne akcije“ in predsednik Salinas je že našel grešnega kozla za izgredo. To je bivši notranji minister, ki je svojčas bil guverner pro-

vince Chiapas. Imenovana provinca sodi med najrevnejše zvezne dežele Mehike. Večinsko prebivalstvo, to so potomci Majec, je docela brezpravno, oblast je v rokah redkih, a vplivnih veleposestnikov, koruptnih politikov in prav takih varnostnih oblasti. Medtem grozi nevarnost, da bo upor Indijancev zanetil tudi v preostali Mehiki socialne nemire, v prestolnici Ciudad Mexiko so že eksplozivne bombe, vsa javna poslopja so močno zastražena.

Z „Drezanjem v kamen“ na gledališkem festivalu na Sardiniji

Od 29. 12. 1993 do 1. 1. 1994 je bil festival amaterskih gledališč v regionalnih jezikih „Regiotheatre“ v Nuoru na Sardiniji. Na to srečanje so organizatorji povabili gledališko skupino SPD Šentjanž, saj je ta skupina na prvem podobnem srečanju leta 1992 v Liegeu v Belgiji z „Mrtvim oznanilom“ navdušila občinstvo. Srečanje na Sardiniji bi moralo biti že v začetku julija, a so ga iz organizacijskih razlogov kratkoročno odpovedali in ga oktobra meseca ponovno razpisali za konec leta.

Srečanja se je udeležilo 7 gledaliških skupin, ena iz Valonije (Belgija), ena iz italijanske Švice in naša skupina, 4 skupine pa so bile iz Italije. Predstave so bile v vaseh in mestecih v okolici mesta Nuoro. Organizatorji festivala so bili „La Comunita Montana del Nuorese n. 9“, „L'Union Culturelle Wallonne“ iz Liegea, „La Lega Nazionale dei Circoli“ ter „Sardi del Belgio“, glavni odgovorni za potek festivala pa je bil prof. Giovannino Ladu, predsednik kulturnega društva „Su Lidone“ v kraju Ollolai. Organizatorji so hoteli z gledališkim srečanjem predvsem zbuditi pri domačinih zanimanje za ljubiteljsko gledališče, obenem pa izmenjati izkušnje preko mej. Finančno je projekt krepko podprla Evropska skupnost, kar se je baje zgodilo prvič.

Iz zasnežene Koroške smo se odpravili na pot 28. decembra. Vozil nas je Walter Juwan. Z nami sta bila tudi režiser Peter Militarov in izdelovalec scene Milan Hrast. Ob enajstih ponoči smo se v Civitavecchiji blizu Rima vkrcali na ladjo in prispeli v Olbijo ob pol sedmih. Iz Olbije smo se peljali v 100 km oddaljeni Nuoro, mesto v hribih s kakimi 40.000 prebivalci. Preden smo srečali prve Sarde, smo videli črede ovac – najbolj razširjeno živalsko vrsto na oto-

ku. V Nuoru so nas gostitelji pričakali v hotelu „Paradiso“, kjer smo se kar koj začeli dobro počutiti. Kdor je mislil, da bo lahko na tem sredozemskem otoku za konec leta pustil v kovčku toplejšo obleko, se je seveda zmotil. Ko smo se popoldne odpravili v 50 km odda-

koslovci in kulturniki iz Sardinije in Valonije. Razpravljali so predvsem o problemih regionalizma v srujoči se Evropi.

Popoldne istega dne ob štirih smo bili na vrsti mi. S tričetrturino zamudo – kar je za te kraje malo – smo v še zmeraj enako hladni dvorani zaigrali „Dre-

otok z 23.000 km² in poldrugim milijonom prebivalcev, z zelo staro kulturo, ki seže nazaj vsaj 7000 let. Podnebje je subtropsko ali tropsko, prav tako je tudi vegetacija. Prebivalci se močno razlikujejo od ostale Italije! Sardski jezik je bolj arhaičen. Ohranili so ga in svojo kulturo

Šentjanščani z režiserjem Petrom Militarovom so si ogledali tudi pokrajino.

Foto: Hanzej Weiss

ljeni kraj Ollolai pripravljat oder, smo se znašli v zimski pokrajini. Oder za našo predstavo je bil v nezakurjeni športni oz. večnamenski dvorani. Pri osmih stopinjah smo pripravili sceno. Naprava za ogrevanje dvorane je sicer bila, ni pa delovala. Po poti nazaj v Nuoro smo si ogledali prvo predstavo „Ciciu fruschedda“ sardske skupine „Pibere e Gazossa“.

30. decembra dopoldne je bila v kraju Ollolai konferenca na temo „Jezik in kultura evropskih manjšin“. Na njej je mdr. spregovoril sardski evropski parlamentarec Andrea Raggio (PDS), bivši rimski parlamentarec Michele Colombo, poleg njiju pa so sodelovali še jezi-

zanje v kamen“ (v italijanščini je bil naslov: „Far parlare un sasso“). Publika, v glavnem sestavljena iz udeležencev festivala in manjše skupine domačinov, je našo igro navdušeno sprejelo. Toliko ploskanja med scenami še nismo doživeli. Bilo ga je dosti več kot pri vseh drugih igrah, pa čeprav so njihovo vsebino lahko razumeli, naše besedilo pa jim je ostalo nerazumljivo. Toliko prepričljivejši so bili gledališki jezik, scena, dinamika na odru, glasba, petje, kostumi in maske. Lučnim efektom smo se morali sploh odpovedati. Tako smo se lahko veselili lepega uspeha, tudi če so nekatere okoliščine bile neugodne.

Zvečer smo v bližnjem kraju Gavoi videli skupino iz Piemonta. Na Silvestrovo je v kraju Orani nastopilo sardsko poklicno gledališče iz Sassarija, nato pa v Mamoiadi valonska skupina „Les Vrais Wallons de Seraing“. Za zaključek smo videli 1. januarja gledališko skupino „Pulcinella“ iz Švice. In zmeraj znova nam je bilo žal, da ne znamo dobro vsaj enega romanskega jezika. Še dobro, da je bila z nami Marija Blüml, ki je prevajala, pa majhno vlogico v igri je prevzela. Pogrešali smo, da nismo dobili več informacij o sami Sardiniji, o problemih, ki jih imajo na tem otoku. Gotovo pa je manjkal tudi strokovni posvet režiserjev, ki se ukvarjajo z amaterskim gledalištvom in se prejkone srečujejo s podobnimi problemi.

O Sardiniji le toliko: To je

kljub večstoletni tuji vladi. Ta otok so si prilastili Kartažani, nato Rimljani, za njimi Vandali, Bizantinci, Arabci (Saraceni), Genova in Pisa, nato Španci (ohranila se je katalanska jezikovna skupina), dokler se otok ni združil s Piemontom, iz katerega je izšlo v 19. stoletju gibanje za združitev Italije. Danes ima Sardinija avtonomijo znotraj Italije. Predvsem se trudijo, da bi ohranili svoj sardski jezik. V gospodarskem pogledu je otok zanimiv predvsem za turiste, zato se z njega domačini selijo, ne samo v Italijo, temveč tudi v druge evropske dežele. Tako so močne kolonije Sardov npr. v Belgiji, Franciji idr. (Sardi dell'estero).

V času našega bivanja na Sardiniji pa je potekal še en festival – namreč festival kulinarike. V gledaliških dvoranah je skoraj povsod bilo bolj hladno, to ali ono ni bilo na mestu, zato pa so nas v restavracijah in v hotelu, kjer smo bili nastanjeni, razvajali s sardskimi in italijanskimi specialitetami. Gotovo bo vsakomur izmed nas ostalo v spominu silvestrovanje „Capodanno Europeo“, ki se je končalo ob treh zjutraj. „Asturi“, „buon anno“, „bonne année“, „srečno novo leto“, tako in še drugače je zvenelo opolnoči.

V noči na 2. januar smo se po razburkanem morju vrnili v Civitavecchijo, od tam pa čez Sieno in Firence domov.

Zdaj pa bomo morali na Koroškem razmisliti o naslednjem srečanju.

Štefan Pinter

Iz ženskega vidika

Trikotniška razmerja

piše Štefka Vavti

V ljubezni, seksualnih odnosih, prijateljstvih in družini – povsod najdemo tako imenovano trikotniško razmerja, ki so posebno težavna, to vedo iz prakse psihologi in psihologinje in iz svojih izkušenj vsi tisti, ki so se že kdaj znašli v takšnem „trikotniku“.

Vzemimo moža in ženo, ki sta več let srečno živela v dvojici, potem pa se jima rodi otrok, se tako rekoč vrine v partnerski odnos in nič ni več tako, kakor je bilo... Velikokrat je rojstvo otroka težka preizkušnja za partnerstvo, kajti naenkrat se jasno pokažejo šibke točke, pred katerimi sta partnerja prej uspešno zapirala oči, se jim izogibala z različnimi aktivnostmi itd. Nekatera partnerstva ob rojstvu otroka „splavajo po vodi“, v nekaterih pa postane otrok neke vrste vezni člen: Vse se suče le še okrog otroka in le-ta drži starše skupaj; s tem, da je težaven, da boleha ipd., skrbi za to, da staršem ni treba gledati resnici v obraz o svojem partnerskem odnosu, ki že zdavnaj ni več zadovoljiv. Ljubezenska trikotniška razmerja pa so – čeprav jih je pogosto najti – sploh neke vrste tabu. V povpraševanjih je sicer več kot 50 odstotkov avstrijskega prebivalstva priznalo, da kdaj pa kdaj „skače čez plot“, v praksi pa delajo to vedno le „drugi“, nikdar pa „lastni“ partner. Psihologi in družinski terapevti iz svojih praks vedo povedati marsikaj zanimivega o vlogi „ljubic“ in „ljubčkov“. Na primer to, da so le-ti v trikotniškem razmerju najšibkejši člani: Moški se na primer ljubice kaj hitro „otrese“, če mu žena grozi, da ga bo zapustila, mu vzela otroke (in obratno).

Na drugi strani pa so menda prav te ljubice (ljubčki) stabilizatorji partnerskih odnosov: Brez njih se bi partnerja namreč morala soočiti s šibkostmi svojega partnerstva, tako pa lahko vso krivdo potisneta na hrbet tretje(ga), ki se je menda vrnil(a) med partnerja. „Zapeljala ga je“, žena svojega nezvestega moža še pomiluje, sama odigra vlogo žrtve, namesto da bi se vprašala, ali ni najti – poleg moške šibkosti, kadar gre za seks – še druge vzroke za njegovo ravnanje.

Ljubica pa največkrat ostane „na dežju“, zadovoljiti se mora z vlogo storilke, zapeljivke, ki jo obsojamo. Tudi če ljubi.

SLOVENSKI VESTNIK

Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redaktion: Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30, 33, 34 in 40, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Uredniki/Redakteure: Jože Rovšek, Sonja Wakounig, Franc Wakounig

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telefaks 0463/51430071.

Oglasi/Anzeigen: Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefaks 0463/51430071.

Letna naročnina: za Avstrijo 370 šil. (za pensioniste 280 šil.); za Slovenijo 1500 SIT.

Dobljani na pripravah v Obertraunu

Po uspešnem tekmovalstvu v osnovnem delu avstrijskega odbojkarkega prvenstva se je moštvo iz Doba mudilo na pripravah v Obertraunu. Na te priprave so šli skoraj vsi igralci, le Pepej Trampusch ima še vedno težave z gležnji; zanj je bil počitek primernejši kot trd trening. Trener Branko Golob je bil sestavil zelo zahteven program. Na dan so igralci trenirali kar v dveh enotah po 3 ure. Tako „mučenje“ je bilo potrebno, saj so v osnovnem delu premalo trenirali. Če pa so nadoknadili zamujeno, bomo zvedeli najkasneje pri igri play-offa. Prvi nasprotnik je Kagan na tujem. To moštvo z Dunaja je na lestvici pred Dobljani, ki morajo v tej igri na vsak način zmagati, če hočejo še doseči drugo mesto. Dobljani so na pripravah tekmovali proti tekmeu v superligi Salzbur-

gu. Tekmo so sicer zgubili, a prav gotovo so si pridobili tudi marsikatero koristno izkušnjo.

Pogovor z vodjem sekcije Martinom Micheuom:

Ste zadovoljni s formo moštva?

Upam, da smo čez praznike formo obdržali. Če nam bo uspelo igrati tudi v bodoče z enakim zagonom kot zadnje tekme, potem ne vidim problemov.

Cilj moštva je drugo mesto na lestvici. Kagan je vaš direktni nasprotnik....

Kagan bo treba na tujem premagati. Če nam to ne bo uspelo, nam bo trda predla.

Tabela pred play-offom:

1. SV Transver	14
2. Kagan	11
3. SK AIch/Dob	9
4. Enns	8
5. Gleisdorf	6
6. SL Linz	5

Marko Trampusch

Šah – Harald Wolte deželni mladinski viceprvak

Velik športni uspeh za šahovsko sekcijo SŠK „Obir“ in za slovenski šah na Koroškem. 18-letni Harald Wolte je na deželnem mladinskem prvenstvu v šahu osvojil naslov koroškega mladinskega viceprvaka in si s tem zagotovil tudi nastop na državnem prvenstvu 1994 v skupini mladincev pod 18 let. Harald Wolte, ki obiskuje trgovsko akademijo v

Beljaku, je iz sedem partij osvojil 4,5 točk, boljši je bil samo še veliki favorit Manhardt iz Špittala ob Dravi, ki je ostal neporažen in dosegel 6 točk. Na 3. mesto se je uvrstil Manhartov klubski kolega Trampitsch, 4. je bil še 13-letni Celovčan Herwig Pilaj, na odlično 5. mesto pa se je uvrstil 16-letni Hans-Christian Wolte, brat novega koroškega viceprvaka.

Nogomet – SAK – Urschitz

Potem, ko so se pogajanja s Salfeldnerjem zblinila v nič – Salfeldner je podpisal pri največjem konkurentu SAK, pri VSV – so pogajanja z Wernerjem Urschitzem bila uspešnejša, saj je za vigradni del prvenstva podpisal pogodbo pri SAK ter je poleg Pihornerja drugi novi napada-

lec.

Kljub temu SAK išče še dodatnega legionarja, ki naj bi bil prava okrepitev. Igralci prvega in drugega moštva pa se po krajših „izletih“ na nogometnih turnirjih v dvorani zopet intenzivneje pripravljajo na resni del tekmovalstva s treningom v Mladinskem domu.

24. sankška tekma slovenskega prosvetnega društva „Zarja“

V nedeljo, 9. januarja, je športna sekcija SPD „Zarja“ v Lepeni pri Železni Kapli priredila 24. sankško tekmo. Kljub slabim vremenskim razmeram, saj sta toplo vreme in dež pojedla skoraj ves sneg, je neumornim domačinom uspelo pripraviti sankško progo, ki je zdržala do konca tekmovalstva. 71 posameznikov, ki so se pomerili v dveh tekih, in 31 dvojic, ki jim je zadostoval en tek, se je prijavilo za tekmo po Mlačnikovi cesti v lepenski osenci. Opremljeni s štartno številko, s sankami in lepo porcijo dobre volje so se pomerili v dvanajstih starostnih skupinah. Čeprav progga ni bila nevarna, je vendar od vsakega zahtevala zbranost in je vsako nekoncentriranost kaznovala z dolgimi sekundami. Ko je že mrak obračal dan v noč, se je tekmovalje zaključilo. Le ob lepi sneženi teki, za katero so pridne roke številnih pomagačev delile okrepcila, se še dolgo

ni umirilo.

V gostilni pri Rastočniku v Lepeni je bil zaključek tega športnega poldneva. Člani časomerilske ekipe SŠK „Obir“ so skrbno pripravili rezultadne liste, nato pa sta vodja športne sekcije Albert Rozman in predsednik „Zarje“ Jože Blajs razdelila zaslužene diplome, kolajne in pokale. Predsednik društva se je zahvalil vsem domačinom, ki so se trudili s pripravljanjem proge, vsem, ki so skrbeli za okrepcilo, vsem, ki so merili čas, družini Rastočnik za gostoljubnost in pozval vse k sodelovanju pri „Zarjinih športnih igrah 1994“, ki so se s to sankarško tekmo šele pričele. Travnik Miha pa je ob koncu opozoril še na vse športne prireditve, ki jih domačini prirejajo v naslednjih tednih.

Rezultati 24. Sankarške tekme SPD „Zarja“

Šolarke I: 1. Jung Manuela, 2. Žura

Sabrina, 3. Smrtnik Dana, 4. Miklau Katharina, 5. Netschmer Anika;

Šolarji I: 1. Rozman Dominik, 2. Kogoj H. Jürgen, 3. Žura Michael, 4. Ošina Roman, 5. Smrtnik Toni;

Šolarke II: 1. Netschmer Nataša, 2. Urbančič Christa, 3. Blajs Nicol, 4. Blajs Denis;

Šolarji II: 1. Kogoj Toni jun., 2. Božič Harald, 3. Hobel Mario, 4. Brumnik Andrej, 5. Brumnik Boris;

Mladinke: Urbančič Aleksandra, 2. Kogoj Andrea;

Mladinci: 1. Pavlič Roland, 2. Polanšek Ro-

land, 3. Urbančič Andreas, 4. Blajs Miloš, 5. Storgl Erich;

Splošna ženske: 1. Miklau Klavdija, 2. Žura Doris, 3. Jerich Rosalia, 4. Truschner Monika, 5. Žura Theresia;

Splošna moški: 1. Kogoj Hubert, 2. Žura Walter, 3. Pavlič Ditmar, 4. Ošina Jozi, 5. Haderlap Drago;

Starostna ženske: 1. Haderlap Karla, 2. Kogoj Rozi, 3. Storgl Jozica, 4. Blajs Dragica, 5. Urbančič Ana;

Starostna moški I: 1. Jung Josef, 2. Čertov Rudolf, 3. Kogoj Toni sen., 4. Storgl Martin, 5. Kuchar Miha;

Dvojice: 1. Žura W./Žura S., 2. Kogoj H./Kogoj, 3. Miklau J./Miklau K., 4. Ošina J./Ošina J., 5. Ošina P./Ošina F.

„Športni“ komentar

„...ni lepše je mladenke, ko naše je krvi dekle“

Fen je pihal, deževno je bilo, progga ni držala: smučarski spektakel v Kranjski Gori je postal žrtev vremenskega boga. Pa še lokalni matadorji niso zmagali: ne Slovenec Košir, niti Avstrijec Mayer, pa tudi Tomba la bomba niso videli cilja. Šport pač, kakršen šport je. S podobnimi pogoji so soočeni domala vsi prireditelji smučarskih tekem.

Toda Slovenci, odkar so državljani v lastni domovini, si vedo pomagati: spektaklu na proggi predpostavljajo spektakel na odru; že res, da finančno ne morejo tekmovalci s Kitzbühлом, Val d'Iserejem in Madonna di Campiglio, kjer plačajo zmagovalcem sanjske vsote.

Toda če gre za osvajanje simpatij novinarjev in delegatov FIS (Mednarodne smučarske zveze), že vedo za svojo pot:

Neu war in Kranjska

Gora auch die Art der Startnummernziehung: 15 Mädchen waren aufmaschiert und hatten nur einen kurzen Rock, einen dünnen Body, drüber eine Startnummer und einen Blazer an. Die Läufer kamen nur dann zu ihrer Nummer, wenn sie die Mädchen vorher öffentlich bis auf die Unterwäsche auszogen.

(Kurier, 10. Januar 1994).

Briljantno: končno lahko – po razpadu Jugoslavije – kažemo svetu cvet naših slovenskih deklet, ki očitno nimajo drugega interesa, kot da jih slečejo smučarski atleti pred očmi geriantoloških funkcionarjev FIS in vojerstičnimi očmi športnih novinarjev.

Prihodnja smučarska tekma v Kranjski gori je zagotovljena in prostitucija mlade slovenske države se brez sramu nadaljuje.

fra-ter

Smučanje

Daniel Užnik v tekmovalnem stresu

Mladi nadarjeni Šentjanščan, ki se letos poteguje za kvalifikacijo v državni kader, je v zadnjih 6 dneh imel 6 FIS-tekem (tekme z mednarodno zasedbo).

Največji uspeh je bila zanj zmaga v Super-G na Pohorju, kjer so bili zastopani tekmovalci iz 8 držav. Dan navrh pa je zasedel odlično 4. mesto. Manj sreče je imel v slalomu v Krakau Ebene, kjer je izpadel, kakor v glavnem večina, zaradi zelo slabe proge.

9. in 10. januarja pa se je vozil v St. Lamprechtu, kjer je bilo na štartu ogromno število tekmo-

valcev. Tu pa se je zopet odlično odrezal, saj je zasedel v veleslalomu 2. mesto, v Super G pa 3. mesto.

Za oddih Daniel Užnik nima dosti časa, saj ga čakajo od 13. do 16. 1. zopet štiri FIS-tekme.

Na Mokrinah pa so v deželnem pokalu nastopile tudi šentjanške tekmovalke. V skupini mladinke I je zmagala Birgit Filipič, drugo mesto je zasedla Tatjana Zablatnik, četrta pa je bila Marion Maloveršnik.

V skupini mladinke II pa je Silvana Oraže zasedla 2. mesto.

Kranjska gora

Skandinavski smučarji uspešni

Pravega smučarskega praznika v Kranjski gori zaradi slabega vremena ni bilo, kljub temu sta Košir in Tomba privabila na kraj tekmovalstva mase ljudi, ki so pričakovali dobrih uvrstitev svojih ljubljencev. Več tisoč gledalcev je prisostvovalo tekmlama za svetovni pokal in spremljalo, kako so se tekmovalci borili za dobre uvrstitve, denarne nagrade in točke za svetovni pokal.

Po prvi zmagi v slalomu za Jureta Koširja v svetovnem pokalu še decembra 93 in obenem tudi prvi zmagi za Slovenijo

po osamosvojitvi, so vsi seveda pričakovali, da bo Jure ugnal tudi tokrat slavnega Tomba.

Vendar je prišlo vse drugače, kot so si vsi želeli. Ta konec je bil v znamenju skandinavskih smučarjev, saj je v veleslalomu zmagal Šved Nyberg, v slalomu pa Norvežan Jagge, kar je pomenilo hkrati tudi prvo zmago Norveške v letošnji smučarski sezoni. Kaže, da Norvežani prihajajo vse bolj v izvrstno formo in to tik pred začetkom olimpijskih iger v Lillehammerju na Norveškem.